170 Rändur, ütle, kuhu lähed

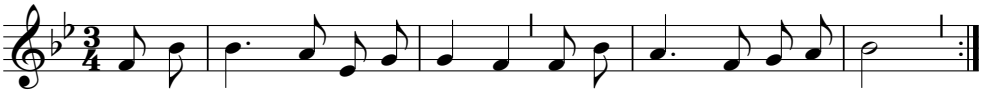

Rän-dur, üt - le, ku-hu lä - hed? Miks on rei - si-kepp su käes?
Ku - hu Ku - nin-gas mind ju - hib, rän-dan Te - ma ar-mu väes.

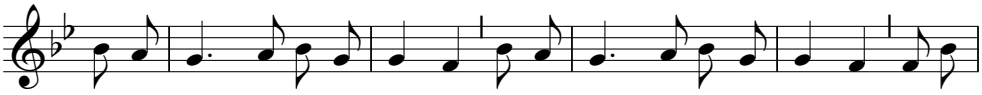

Ü - le maa ja me-re suu - re, lä - bi laa - ne, tor-mi, tuu - le, lä - bi

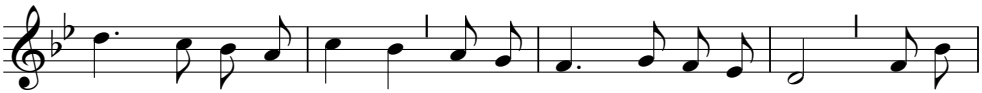

laa - ne, tor-mi, tuu - le rän-dan ko - du-maa-le ma, lä - bi

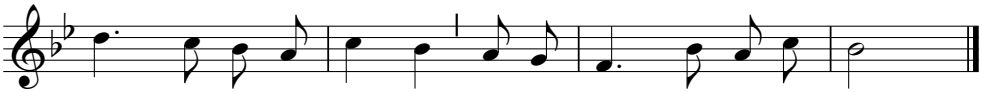

laa - ne, tor-mi, tuu - le rän-dan ko - du-maa-le ma.

2. Rändur, ütle, mis su lootus
kallil kaugel kodumaal? -
Valged riided, elukrooni
saan ma Taevaisalt seal.
Seal, kus voolab eluvesi,
seal mu Isa armukäsi,
seal mu Isa armukäsi
kosutab mind rändajat,
seal mu Isa armukäsi
kosutab mind rändajat.

3. Rändur, kas sa siis ei karda
üksi käia kõrbeteed? -
Ei, sest mind mu teel on saatmas,
hoidmas, kaitsmas taevaväed.
Inglid valvavad mu üle,
Jeesus võtab oma sülle,
Jeesus võtab oma sülle,
kannab kodumaale mind,
Jeesus võtab oma sülle,
kannab kodumaale mind.

4. Usurändur taevarajal,
mindki kaasa võta sa!
Tule, tule, armas sõber,
Isa sind ju ootab ka!
Võidelgem koos ühel meelel,
laulgem tänu rõõmsal keelel,
laulgem tänu rõõmsal keelel,
peagi koju jõuame!
Laulgem tänu rõõmsal keelel,
peagi koju jõuame!

Viis: William Hoyle, 1834-1895.
Sõnad: "Geistliche Friedenslieder" Basel, 1875.
Tõlge: Gustav Haller, 1871-1947.